

sætte Limfjordsforpagternes Afgift i et tilsvarende Forhold, dersom den foreslaaede Bestemmelse bliver til Lov.

Vilhelm Lassen: Ved dette Forslag er der jo 2 Hovedhensyn, der strides, det ene er, at man ønsker at opnaa en Revision af den nugældende Toldlov, og det andet er, at man gerne vil fjerne de værste Urimeligheder ved den nugældende Toldlov. Man kan ikke nægte, at for hver Gang man fjerner en af de værste Urimeligheder ved Toldloven, spænder man en af de stærkeste Kræfter, der i sin Tid skal trække en Toldrevision igennem, fra. Jeg hørte det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm) udtale sin Betænkelighed ved en stykkevis Toldrevision. Jeg forstaaer nu mindre, at dette ærede Medlem udtalte en saadan Betænkelighed, thi hans Parti har i sin Tid gjort en stykkevis Toldrevision til sit Program, medens det Parti, hvortil jeg hører, har holdt paa at tage Toldloven op til samlet Overvejelse. Naar imidlertid den højtærede Minister har ønsket, at vi skulle gaa til at fjerne disse Urimeligheder her straks ved en Lov, antager jeg, at dette Ting ikke paa nogen Maade vil modsætte sig det. Men det kommer mig for, at det var værd at overveje, om man ikke kunde indskrænke sig til at give det mindst mulige. Hovedhensynet med Loven — saaledes har jeg forstaaet den — er at stille den hjemlige Skibsværftsindustri lige i Konkurrencen med den udenlandske, og det er ganske sikkert, at vor hjemlige, naturlige Skibsværftsindustri hidtil har været stillet ganske urimeligt i Konkurrencen. Men Spørgsmaalet er da, om man ikke kunde indskrænke sig hertil, lade § 1 udgaa og ændre § 2 i Overensstemmelse dermed. Det vilde have en behagelig Virkning med Hensyn til det finansielle Resultat.

Vi have nylig ved Slutningen af Finanslovbehandlingen hørt, hvorledes vor finansielle Stilling er, at der ikke er Udsigt til forøgede Indtægter, men til Indtægtsnedgang paa adskillige Punkter. Denne Lov vil medføre en Skattnedgang af ca. $\frac{1}{4}$ Million, men hvis man indskrænker sig til det, som jeg kalder Hovedhensigten, vil Nedgangen, saa vidt jeg skønner, kunne formindskes saaledes, at den kun bliver 120,000 Kr., og det er dog altid noget vundet. Efter den Stilling, hvori vi staa, have vi alle paa Følelsen, at naar vi kvittere $\frac{1}{4}$ Mill. af Statens Indtægter paa en Lov, kommer der en Dag, hvor vi paa en anden Lov kommer til at betale det. Hvis

altsaa Hovedhensynet kan fyldestgøres for et mindre Beløb, mener jeg, det var værd at tage under Overvejelse. Jeg skal ikke udtale mig bestemt herom, men henstiller det kun til Overvejelse for den højtærede Minister og det Udvalg, der muligvis maatte blive nedsat.

Det var for øvrigt ikke dette, der foranledigede mig til at tage Ordet, men jeg vilde gerne gøre en Bemærkning, som ganske vist tager sit Udgangspunkt herfra, men ogsaa har Ærinde andetsteds hen. Hver Gang der er Tale om at gennemføre en retfærdig Skattefordeling for faste Ejendomme, navnlig for Landejendomme, hører man bestandig dem, der ikke ere begejstrede for en saadan Skatterreform, fremhæve, at det, der sker derved, er ikke en Retfærdighedshandling, ikke noget, der kommer Landbruget til gode, men kun betyder en Gave til de nuværende tilfældige Besiddere af Landejendommene. Og er der Tale om at lette de faste Ejendomme paa Landet, f. Eks. for, lad mig nævne 1 Million Kr. i Skat om Aaret, regner man straks ud, at det er kapitaliseret 25 Millioner, og ikke andet end en Gave, man forærer de nuværende tilfældige Besiddere, og som de straks gøre sig frugtbringende, idet de enten stifte Pantegæld eller sælge deres Ejendom, og saa er Landbruget akkurat lige vidt. Det er denne Betragtning, vi maa høre, naar der er Tale om at hæve Skatten paa faste Ejendomme. Jeg gør opmærksom paa, at det er akkurat det samme, der er Tale om i § 2 i dette Lovforslag. Vi høre aldrig Tale om denne Betragtning, naar der er Spørgsmaal om Omlægning af andre Skatter, f. Eks. Toldskatter, men naar nu § 2 i dette Forslag stiller de nuværende Skibsværfter saaledes i Konkurrencen med Udlandet, at det bliver dem muligt at faa ca. 100,000 Kr. mere i Udbytte, altsaa at forøge deres Nettoindtægt med 100,000 Kr. om Aaret, hvad er det saa andet ifølge denne Betragtning, de ærede Herrer gøre gældende, naar der er Tale om at nedsætte Skatterne paa faste Ejendomme, end at forære de nuværende Ejere af Skibsværfterne og de nuværende Aktionærer i de store Skibsværfter dette Beløb? Det er saa meget mindre at tage i Betænkning at gøre denne Betragtning gældende, som disse Aktionærer rimeligvis nogle Dage efter, at Loven er vedtagen, kunne paa Børsen omsætte deres Aktier med den Avance, som ved Loven vil tilfalde hver enkelt Aktionær.

Jeg siger ikke dette for at modsætte mig denne Retfærdighedshandling. Vi staa